

Dreptul la replică

**Federația Comunităților Evreiești
din România**

Ziarului „Viața Noastră”,
domnului **NANDO MARIO VARGA**,
redactor-șef

Cimitire evreiești și sinagogi din România distruse și înstrăinate?

Spre surprinderea mea și cu totală indignare, am citit și recitat interviul pe care l-ați realizat împreună cu David Kahan, publicat în numărul de vineri, 30 iunie 2006, al ziarului dvs.

După două săptămâni, în care m-am gândit și m-am răzgândit, de nenumărate ori, am hotărât, și, în urma deciziei adoptate la a treia reuniune a Consiliului de Conducere al F.C.E.R., din 9-10 iulie a.c., să beneficiaz de dreptul legal la replică pe care îl formulez în cele ce urmează, cu solicitarea de a-l da publicității „tate qvale”. Am să încerc să formulez opiniile mele pe puncte, urmând cât de cât firul interviului dumneavoastră.

În primul rând:

1. Este jignitoare, profund nedevărată și infamantă, afirmația interlocutorului dvs. referitoare la alegerile care au avut loc - după 50 de ani - la Congresul F.C.E.R., la București, în zilele de 21-22 septembrie 2005. Nu știu și nu pot să înțeleg, cum își permite acest domn să afirme că la un Congres organizat și ținut după cele mai exigente reguli democratice, „o mână de mafioți au decis să fie lideri...”. Pentru exactitatea susținerii, precizez că, înainte de Congres, s-a adoptat un Regulament riguros al organizării și desfășurării sale, au avut loc adunări generale, în fiecare comunitate, care numără între 30 și circa 5.000 de evrei, fiecare. La aceste adunări generale au fost aleși democratic, prin vot secret, reprezentanții la Congres, fiecare comunitate fiind reprezentată corespunzător cu numărul său de membri. Înainte de Congres, membrii comunităților evreiești din România, cetățeni români, au avut posibilitatea să-și prezinte candidatura pentru Consiliul de Conducere, precum și, distinct, pentru funcțiile de președinte, vicepreședinte și secretar general. În context, precizez și faptul că cei patru candidați la funcția de președinte au participat, în București, la Centrul Cultural Comunitar, la o reuniune, cu sala plină, de prezentare a biografiei și programelor candidaților. La alegerea președintelui, după un prim vot secret, au rămas în cursă doi candidați, care au concurat în modul cel mai loial, iar delegații la Congres și-au exprimat opțiunea, prin vot secret, pentru unul din cei doi. Nu ascund faptul că președintele în funcțiune al F.C.E.R., deputat dr. Aurel Vainer, a câștigat această poziție în conducerea Federației, cu un plus de trei voturi față de celălalt concurent, ing. Tiberiu Roth, președintele Comunității Evreilor din Brașov. După alegeri, nimeni nu a formulat vreo contestație privind desfășurarea Congresului și a alegerilor.

Nu pot să admit că o persoană cum este David Kahan își poate permite să conteste un eveniment la care nu a luat parte și nu s-a putut documenta asupra lui. David Kahan și-a permis numai să jignească o conducere aleasă democratic, ci să-i sfideze, în primul rând, pe cei 10.000 de membri ai comunităților evreiești din România.

Să-i fie rușine!

2. O altă afirmație fundamental neadevărată, în interviul dvs., prezentată cu subtitlul: „O gașcă mafiotă care se gândește numai la bani și iar bani...”.

Domnule Kahan, știi ce și când se poate susține că funcționează o mafie? Știi când și cum se spune cuiva că aparține unei găști mafioate? Pe ce vă bazați? Care sunt dovezile? Ați observat situația din câteva cimitire și generalizați, fără să țineți seama de eforturile comunităților evreiești din România și ale Federației noastre pentru a îmbunătăți starea acestora.

Acuzați o întreagă organizație, F.C.E.R., care, anul viitor, va împlini 70 de ani de existență, întreruptă doar de regimul antonescian, de tristă amintire pentru evreii din România. În fruntea acestei organizații au stat mari personalități ale iudaismului din România: Sigmund Birman, dr. Wilhelm Fielderman, Maximilian Popper, Israel Bacalu, Șef Rabin dr. Moses Rosen, acad. Nicolae Cajal, av. Iulian Sorin, iar eu, domnule Kahan, l-am cunoscut și l-am apreciat nespun de mult pe acad. prof. dr. Nicolae Cajal z.l., după care am urmat. Nicicând și niciodată nu pot să le întinez memoria

Între rea-credință și iresponsabilitate dușmănoasă

acestor înaintași, existența, opera lor atât de plinduitoare.

Fie-vă rușine, domnule Kahan!

V-am dat credit și onoare și v-am oferit posibilitatea de a vă prezenta în fața Conducerii executivă a F.C.E.R.

În trecut fie spus, în Certificatul de înregistrare a Asociației Evreilor Româno-Americani, înregistrată potrivit paragrafului 402 al unei legi pentru corporații nonprofit, se scrie, negru pe alb, la art. 3: „Scopul pentru care a fost înființată această organizație este următorul: să promoveze investiții și să încurajeze relațiile dintre S.U.A. și România și, în special, importul și exportul de produse”. Ce să înțeleg, domnule Kahan, că doriți să investiți în cimitirele evreiești din România pentru a face import-export de rămășițe pământești ale străbunilor noștri?

3. O altă problemă de principiu: în interviul dvs. ați subtitrat: „Antisemitismul - strategia liderilor evrei din România”.

Nu mai o minte bolnavă poate gândi că noi, evreii din România de astăzi, combatem antisemitismul pentru ca, așa cum scrie în interviu, pe noi, conducătorii F.C.E.R., „...nimeni să nu-i întrebe nimic, nimeni să nu-i stingherească”. Întrucât ați adus în discuție acest subiect, atât de frecvent în lumea evreiască contemporană de pretutindeni, nu pot să nu vă răspund decât că habar n-aveți ce este antisemitismul, cum se combate, unde și cum se manifestă (într-o țară cu sau fără evrei) și, mai ales, ce facem noi, evreii de astăzi, circa 1% din numărul de evrei care au trăit în România înainte de acel groaznic cataclism care a fost cel de-al doilea război mondial. Vi se pare peiorativ faptul că, an de an, comemorăm în mod sincer miile, zecile de mii, sutele de mii de evrei pieriți în România în timpul Holocaustului, în timpul pogromurilor, al numeroaselor vexațiuni la care au fost supuși de legile antievreiești. De ce, domnule Kahan, nu ați participat, cu sprijin moral și poate chiar material, la comemorările din sinagogile și cimitirele noastre din Dorohoi, Iași, Podu Iloaiei, Târgu Frumos, Roman, Cluj, Tg. Mureș, Oradea, Satu Mare și chiar din alte localități mai mici, unde evrei și neevrei își pleacă fruntea, cu pioșenie și durere, în fața îngrozitoarelor suferințe îndurate, în acei ani negri, de martirii noștri? Este drept și o spun răsădit: în ultimii 15 ani, după înlăturarea regimului totalitar, în România se recunoaște, la cel mai înalt nivel de reprezentare a statului, existența Holocaustului, se condamnă prin lege antisemitismul, organizațiile de tip fascist, negaționismul față de Holocaust, cultul persoanelor care au adus prejudicii păcii și umanității. Amintesc, în acest sens, că la 27 aprilie 2006 s-a publicat în Monitorul Oficial al României, Legea 107 de aprobare a Ordonanței Guvernamentale nr. 31/2002, privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de săvârșirea unor infracțiuni împotriva păcii și a omnitării. În mod sistematic, monitorizăm manifestările de antisemitism și luăm atitudine așa cum se cuvine. În cadrul Federației, am înființat Comisia permanentă pentru combaterea antisemitismului și a negaționismului față de Holocaust.

Nu de puține ori, am intervenit și intervenim la organele în drept pentru a se lua măsuri prevăzute de lege, atunci când acestea se încălcă.

Știți oare, domnule Kahan, că F.C.E.R., sub semnătura președintelui, a solicitat punerea sub urmărire penală a lui Ion Coja pentru articolul apărut în publicația România Mare, în care, după o minciună sfruntată, potrivit căreia Guvernul Israelului ar avea un plan de instalare în România a un milion de evrei, urmând să „invadeze România”, a adresat românilor un Apel care instigă la violență?

Ce poate fi o incitare mai mare la antisemitism decât punerea în largă circulație a acuzațiilor infamante proferate de „evreul ortodox David Kahan”?! Oare ce pot gândi și spune neevreii citind aceste incriminante spuse?

Să-ți fie rușine, domnule Kahan!

4. Minciuni, minciuni, minciuni... sau neadevăruri, neadevăruri, neadevăruri. Primul neadevăr.

În fotografia care însoțește titlul interviului dvs. scrieți: „Marele Rabin Menachem Hacohen discutând cu un cumpărător și aprobând vânzarea cimitirului de la Beclean”. Fotografia în original, de care dispunem, arată că, de fapt, nu este vorba de Marele Rabin Menachem Hacohen. În fotografie se află rabinul ortodox, din Ierusalim, dr. Ascher Ehrenfeld, lucrurile relatate petrecându-se la 28 iunie 2004. Dar, de fapt, ce s-a întâmplat cu mult trâmbișatul caz de vânzare a cimitirului de la Beclean? Ultimele morminte sunt din 1857.

Mai departe, zona era inundabilă și evreii și-au cumpărat alt loc de cimitir, unde apar mormintele din anul 1858, până când au mai existat evrei la Beclean. În zona unde nu s-au aflat morminte s-au executat totuși săpături cuprinzătoare, sub îndrumarea rabinului ortodox din Ierusalim, Ascher Ehrenfeld. Întrucât nu s-au descoperit nici un fel de oseminte, s-a aprobat înstrăinarea terenului.

În interviu, se face referire la înstrăinarea cimitirelor din Focșani, Huși, Buzău, Rm. Sărat. Iată câteva precizări:

Focșani - str. Nicolae Bălcescu nr. 18. Fot teren administrativ, pe care s-au aflat casa paznicului, șoproșul pentru dric și grajdul pentru cai. Cimitirul a fost închis în anul 1886. La 27 decembrie 2004, s-a aprobat vânzarea prin licitație, din rațiuni igienico-sanitare. Terenul vândut era despărțit printr-un gard viu de cimitir. Înainte de a fi vândut a fost examinat de Rabinul Abraham Ehrenfeld, care a constatat că e liber de morminte.

Huși - str. Călărăși nr. 1. S-a vândut un teren liber, învecinat cimitirului, complet separat cu gard din stâlpi de beton și sârmă ghimpată. Gardul este la o distanță de 4 m de cele mai apropiate morminte.

Buzău - str. Pogoanele nr. 1. În august 2000, după ce s-a primit aprobarea Rabinatului, o parcelă de 1.000 mp, aflată la 66 m de cimitir, a fost închiriată.

Râmnicu Sărat - str. Jintia nr. 26. O parcelă din cimitir, liberă de morminte, a fost dată spre utilizare, în scopuri agricole, paznicului cimitirului, pentru a compensa retribuiția sa simbolică. Această practică a fost introdusă cu zeci de ani în urmă de Șef Rabinul dr. Moses Rosen (z.l.).

După toate aceste acuzații neîntemeiate, dl Kahan a avut și ideea iresponsabilă, de a cere să fie abrogată Legea nr. 598/2002, care recunoaște „de jure” ceea ce era în fapt, dreptul unic de proprietate al F.C.E.R. asupra bunurilor comunitare evreiești cu caracter sacru. A propus constituirea unei comisii mixte, la care să participe reprezentanți ai F.C.E.R., ai evreilor originari din România, care trăiesc în S.U.A., Europa și Israel, împreună cu reprezentanți rabinici desemnați de aceștia, ceea ce ar însemna o încălcare evidentă a dreptului de dispoziție asupra proprietății. Îi amintesc, în acest sens, interlocutorului dvs. că, potrivit practicii și tradiției îndelungate, specific evreiești, rabinii și comunitățile evreiești pot solicita orientări, sfaturi,

îndrumări de la somități rabinice din alte localități sau țări.

5. Referindu-se la rolul pe care trebuie să-l aibă Guvernul României în problema cimitirelor evreiești, David Kahan cere acestuia să se implice, direct și imediat, pentru „stoparea acestei mizerabile afaceri puse la cale de câțiva indivizi care nu mai au nici o legătură cu spiritul iudaic”, adică, „...gașca de la conducerea F.C.E.R. și Marele Rabin Menachem Hacohen”. În fond, în numele cui vorbiți? Și cum vă permiteți să susțineți asemenea enormități? Să știți că în România există o lege care condamnă calomnia. În cazul de față, avem de a face cu un mare calomniator, care spune că are semnale primite din Vestul Europei, de la New York și de la alte organizații din S.U.A., care „sunt pline de revoltă, de mânie”. Oare de ce aceste semnale nu au ajuns la F.C.E.R., ci la acest personaj?

În context, fără a intra în detalii, nu știu cine îi dă dreptul și în numele cui cere ca „Marele Rabin Menachem Hacohen să plece imediat din România”. Îl asigur că dreptul de a decide cine să fie sau să nu fie conducător religios al comunităților evreiești din România îl au numai oamenii care au nevoie și beneficiază de aceste servicii, adică evreii puțini care trăiesc acum în România. Aceștia au grijă de cele 98 de Sinagogi și de cele 802 cimitire evreiești situate în 724 localități, din care doar în 148 mai trăiesc evrei.

Să vă fie rușine!

6. Vreau să vă asigur, domnule redactor șef al ziarului „Viața Noastră”, că, față de afirmația din interviu că, în România, a avut loc „...distrugerea și dispariția a numeroase cimitire evreiești”, potrivit evidențelor noastre, nu a dispărut nici un cimitir evreiesc. În decursul timpului, s-au identificat cimitire evreiești despre care nu am avut cunoștință, mai cu seamă, în localități unde de foarte mulți ani nu mai trăiesc evrei.

7. De zeci de ani și, îndeosebi, după înlăturarea regimului comunist, Federația noastră și comunitățile locale depun o muncă stăruitoare pentru păstrarea și îngrijirea sinagogilor și cimitirelor. S-a întocmit o bază cuprinzătoare de date cu privire la cele 802 cimitire pe care le avem în evidență, am făcut sau am refăcut peste 160 km de garduri, organizăm vizitarea anuală a cimitirelor din localitățile unde nu mai trăiesc evrei, intervenim oricâteori este necesar. Putem să facem și vom face mai mult, deoarece nu socotim suficient ce am făcut, ce am realizat.

8. Pentru că la noi, evreii, potrivit tradiției iudaice și regulilor halahice, un cimitir evreiesc nu are moarte, Consiliul de conducere al F.C.E.R., întrunit în zilele de 9-10 iulie a.c., a adoptat un Program amplu și concret de măsuri privind cimitirele evreiești din România. Fără a intra în detalii, dar, dacă doriți, pot să vă pun la dispoziție acest program, care conține ca prevederi importante:

a. Obținerea unui sprijin sporit din partea autorităților centrale și locale, în temeiul unor reglementări în vigoare.

b. Folosirea cât mai eficientă de către F.C.E.R. și comunitățile evreiești din teritoriul a resurselor proprii alocate pentru îngrijirea cimitirelor.

c. Actualizarea bazei de date a F.C.E.R. privind cimitirele evreiești, printr-o inventariere generală, pe teren, urmată de propuneri concrete pentru fiecare cimitir.

d. Constituirea, la nivelul comunităților și al F.C.E.R., a Comisiei pentru cimitirele evreiești, la care să fie invitați să participe și reprezentanți ai autorităților publice centrale și locale, ai unor organizații neguvernamentale, precum și persoane fizice interesate.

e. Lansarea unui Apel Internațional pentru constituirea Fondului umanitar „Cimitirele evreiești și Sinagogile din România”. Există, așadar, posibilitatea pentru toți cei care își manifestă îngrijorarea pentru starea acestor locuri sfinte să-și aducă o contribuție reală pentru salvarea lor.

Să nu ne ascundem după vorbe: este datoria noastră și vrem cu adevărat să ne îndeplinim atribuțiile de a păzi, îngriji, întreține și repara bogata noastră moștenire religioasă evreiască. Vă asigur că nu dăm bir cu fugiții, ci dorim, în modul cel mai sincer, ca evreii originari din România, trăitori, astăzi, pe alte meleaguri, să fie împreună cu noi, să ne sprijine financiar pentru a face din aceste locuri sacre locuri de reculegere și cinstire a lui Dumnezeu.

Vă asigur, pe dumneavoastră și cititorii dvs., că avem nevoie de evreii români de pretutindeni, pentru a asigura continuitatea vieții comunitare evreiești în România.

Deputat dr. AUREL VAINER,
președintele F.C.E.R.

ZIUA CULTURII IUDAICE ÎN EUROPA

La 3 septembrie a.c., Ziua Culturii Iudaice în Europa a fost marcată, în toate comunitățile, prin deschiderea sinagogilor pentru a putea fi vizitate de toți cei interesați să cunoască valorile tradiționale ale culturii iudaice. În lăcașele noastre de cult, oaspeții au primit explicații asupra trecutului și prezentului vieții religioase și culturale iudaice în România.